

VIISAS ELÄMÄ

LISA WILLIAMS

Sielun ikuinen elämä

VIISAS ELÄMÄ

LISA WILLIAMS

Sielun ikuinen elämä

Suomentanut Asta Santti

VIISAS ELÄMÄ

Englanninkielinen alkuteos
The Survival of the Soul
by Lisa Williams

THE SURVIVAL OF THE SOUL
Copyright © 2011 by Lisa Williams
English language publication 2011 by Hay House USA Inc.

ISBN 978-952-260-838-3
© Viisas Elämä, 2024
7. painos

Kannen kuva: Katja Frange
Kannen taitto: Jonna Nisu
Taitto: Keski-Suomen Sivu Oy
Paino: Books on Demand GmbH

Viisas Elämä Oy
Mekaanikonkatu 19 A
00880 Helsinki
www.viisaselama.fi

*Omistettu pojalleni Charlille
– hän on inspiraationi ja osoittaa minulle tien valoon
hymy kasvoillaan ja rakkaus sydämessään.*

SISÄLTÖ

Esipuhe	9
OSA I PEREHDYTYS	
Luku 1 Tien löytäminen	21
Luku 2 Skeptikot ja kyynikot	42
Luku 3 Uskonto ja henkisyys.....	60
Luku 4 Miksi pelkäämme kuolemaa ja miksi se on turhaa?	67
OSA II YLITYS	
Luku 5 Verhon läpi.....	93
Luku 6 Taivas vai helvetti – kaksi eri polkua.....	107
Luku 7 Sielukontaktit.....	130
Luku 8 Kuoleman mahdollistama elämä – uudelleensyntymä.....	143
Luku 9 Maallisista kahleista irtautuminen.....	151
OSA III PARANEMISMATKA	
Luku 10 Perehdytys: odotushuone.....	165
Luku 11 Elämänarviointi: katsomo	181
Luku 12 Pelkkää paranemista: hoitotila.....	199
Luku 13 Sielun suurempi voima: valvojien tilat	211
Luku 14 Korkeampi palvelu ja Jumalan kohtaaminen.....	231

OSA IV PALUU

Luku 15 Tervetuloa maailmaan – jälleen	245
Luku 16 Eläminen tässä ja nyt.....	258
Epilogi	260
Kiitokset.....	273
Kirjailijasta.....	275

ESIPUHE

Kirja *Sielun ikuinen elämä* ilmestyy aikana, jolloin yhä useammat ihmiset pyrkivät ymmärtämään, mitä tapahtuu, kun erkanemme tästä maallisesta elämästä. ”Mitä tapahtuu, kun kuolemme?” minulta kysytään usein ja ymmärrettävästi, sillä olenhan meedio, joka puhuu kuolleiden kanssa.

Viime aikoina olen kuullut tuon kysymyksen yhä useammin, kun workshopieni ja yleisölukemusteni osallistujat ilmaisevat uteliaisuutensa kuolemanjälkeistä elämää kohtaan. Se kiinnostaa heitä enemmän kuin viestit heidän edesmenneiltä rakkailtaan. Tämän kasvavan kiinnostuksen vuoksi päätin kirjoittaa vastaukseni kirjan muotoon.

Saattaa kuulostaa suurelliselta väittää, että minulla olisi vastaus elämän isoimpiin mysteereihin, sillä monikaan ei kaipaa sellaisia vastauksia. Mutta en pidä missään tapauksessa itseäni mitenkään erityisenä enkä halua seistä millään jalustalla. Kirjassani kerron, mitä henkimaailma välittää kauttani lukemuksissa eri ihmisille tai mitä useat henkioppaani viestittävät minulle. Oppaat ovat energiaolentoja, ja he ovat olleet läsnä koko elämäni matkan ajan. Henkimaailma-käsitettä käytän kollektiivisesti viittaamaan sieluihin, jotka ovat siirtyneet kuolemanjälkeiseen elämään. Myös omalla kokemuksellani on arvoa: olin ”kuollut”, mutta en siirtynyt täysin tuonpuoleiseen. Minulla oli kuoleman lähikokemus, ja minut lähetettiin takaisin Maahan saattamaan tehtäväni loppuun.

Olen vain väline, jonka kautta tieto pääsee kulkemaan jaettavaiksi niille, jotka sitä haluavat. En ole tiedonlähde. Itse asiassa me kaikki voisimme olla meedioita, mutta kaikki yliluonnollisia kykyjä omaavat eivät ole meedioita. Kykymme kohdata henkimaailma vaatii harjoitusta, ja se vahvistuu toistuvalla harjoituksella aivan kuin lihasvoima. Päämääräni kehittäessäni meedion taitojani vuosien ajan on ollut pitää eri puolilla maailmaa lukemuksia yksittäisille ihmisille ja suurelle yleisölle – myös televisiossa. Mutta ennen kaikkea minun on pitänyt oppia uskomaan itseeni.

Ensimmäisessä kirjassani *Life Among the Dead* (Elämää kuolneiden parissa) kerron, kuinka päädyin tähän ainutlaatuiseseen ammattiin. Lapsena näin usein henkiä ja puhuin heidän kanssaan mutta opin salaamaan lahjani, koska ihmiset ympärilläni pitivät minua outona ja heitä pelotti kykyni nähdä kuolleita ihmisiä. Vaikka äidinäitini Frances Glazebrook toimi myös meediona, en ollut lapsena häneen yhteydessä. Kun olin teini-ikäinen, hän kuitenkin kertoi minun vielä seisovan lavalla tuhansien ihmisten edessä tekemässä tätä ”työtä” – kuten hän sitä kutsui.

Kun aloin tehdä lukemuksia ammattimaisesti, minua järkytti niiden saama suosio, mutta en kuvitellutkaan tulevani kuuluisaksi tai päätyväni televisioon. Minulle riitti yksityisten lukemusten tekeminen päivittäin ja ihmisten auttaminen heidän elämänpolullaan. Noin kuusi vuotta sitten työskentelin meediona Redditchissä olevan kotimme olohuoneessa, kun minulle tarjoutui mahdollisuus lähteä Los Angelesiin pidemmäksi aikaa. Mahdollisuuden tarjosi ystävä, jolle olin tehnyt lukemuksen. Hän kehotti minua pitämään vähän vapaata ja tutustumaan Los Angelesin tarjoamiin mahdollisuuksiin. Tuo matka muutti elämäni.

Sanotaan, ettei sattumaa ole ja että kaikelle on syynsä. Niinpä jokin syy oli ilmeisesti siihen, että Yhdysvalloissa oloni aikana sairastuin vakavasti ja jouduin sairaalaan. Lähes koko kolmen kuukauden Los Angelesissa oleskeluni ajan kamppailin vakavaa lantioseudun tulehdusta vastaan. Normaali antibioottihoito ei

tehonnut tulehdukseen. Minulle tehdyn leikkauksen jälkeen ei lääkäreiden mielestä ollut turvallista lähteä paluumatkalle Englantiin. Niinpä jatkoin viisumiani kymmenellä päivällä jäädäkseen toipumaan Yhdysvaltoihin.

Noiden kymmenen päivän aikana tein lukemuksen naiselle, joka pyysi minua tapaamaan myös ystävänsä Merv Griffinin. Mies oli ilmeisesti ”kova sana” Yhdysvaltain tv-maailmassa, mutta englantilaisena minulla ei ollut siitä aavistustakaan. Tapausin Mervin ja välillemme syntyi ajan mittaa ystävyys. Palasin Amerikkaan työskentelemään hänen kanssaan, ja teimme televisioon pilottiohjelman, jonka nimeksi tuli *Lisa Williams: Life Among the Dead* (Lisa Williams – elämää kuolleiden parissa). Ohjelman saaman suosion ansiosta urani on vienyt minut eri puolille maailmaa. Olen opettanut pienryhmissä selvänäköisten kykyjen kehittämistä ja meediona toimimista ja olen seissyt lavalla tuhansien ihmisten edessä pitämässä yleisölukeuksia – juuri kuten isoäitini oli kertonut.

Tämän kirjan synty

Tarina tämän toisen kirjani synnystä on kiinnostava ja paljastaa hyvin, mistä työssäni on kysymys. Kirjan kirjoittamisessa mikään ei mennyt kuvittelemallani tavalla. Olin saanut kirjoitukseksi monta kappaletta ensimmäistä luonnosta, kun revin koko käsikirjoituksen ja ymmärsin, että lähestymistapani aiheeseen pitäisi olla aivan toinen kuin ensimmäisessä yritelmässäni. Sitteen seurasi henkioppaideni sanelua, jonka yritin kirjata muistiin parhaani mukaan. Sormeni suorastaan liitivät tietokoneeni näppäimistöllä.

Aloitin prosessin ollessani Australiassa huhtikuussa 2009. Minulla oli neljä esiintymistä Sydneyssä ja Melbournessa. Juuri ennen tuloani pensaikkopalot olivat tehneet tuhojaan. Ne olivat iskeneet juuri Melbournen ympäristöön, joten lahjoitin esiin-

tymistuoiton jälleenrakennustyöhön. Pidensin myös matkaani päästäkseni käymään Ulurussa eli Ayers Rockissa, joka on valtava monoliitti keskisessä Australiassa. Sitä pidetään henkisenä voimakseksena.

Istuin hotellihuoneeni parvekkeella lähellä tätä pyhää paikkaa, kun tunsin yllättäen vahvan tarpeen kirjoittaa. Sain ajatuksen kirjoittaa siitä, mitä tapahtuu kun kuolemme. Aloin käyttää meediolukemuksissani saamaani materiaalia. Välittömästi tunsin myös jonkun läsnäolon vieressäni istumassa. Minulla ei ollut aavistustakaan kuka vieressäni istui, mutta tiedostin, että minulle syötettiin tietoa kuin saneltuna.

”Okei”, ajattelin. ”Lakkaan kirjoittamasta rakenteeltaan suunnitelmallista tekstiä ja kirjoitan vain muistiin kaiken, mitä minulle sanellaan.” Mutta aivan aluksi minun piti kysyä, kuka saneleva henki oli. Kuulin vastauksen: ”Olen Ariel.” Sillä kertaa Ariel-henki antoi materiaalia, jonka kirjoitin tekstiksi. Siinä oli hurja määrä informaatiota, jota käytän tässä kirjassa.

Muutama kuukausi Ayers Rockin Ulurussa kokemani jälkeen olin New Yorkissa allekirjoittamassa kustannussopimusta Hay Housen kanssa. Olin juuri ollut risteilyllä ja minun oli tarkoitus lähteä kiertueelle, joten en palannut länsirannikolle vajaan kahden vuorokauden vuoksi, vaan päätin jäädä muutamaksi päiväksi New Yorkiin ja aloittaa kirjan kirjoittamisen.

New York ei ehkä tunnu parhaalta paikalta kanavoida luovia energioita, mutta sitä se kuitenkin oli. Itse asiassa en poistunut huoneestani kolmeen päivään. Huonepalvelu oli huomaavainen. Se antoi minun pysyä rauhassa huoneessani, harjoittaa joogaa ja rauhoittaa mieleni, jotta pystyin tulemaan yhä vastaanottavaisemmaksi henkimaailman viesteille.

Äkkiä tunsin jonkin olennon läsnäolon takanani. Se oli Ben, henkioppaani, joka on ollut matkassani jo monen vuoden ajan. Hän sanoi: ”Haluan esitellä sinut hengelle, jonka nimi on Josiah.” Sitten Ben näytti minulle vision itsestäni kirjoittamassa Australiassa, kun vastaanotin informaatiota Arielilta.

Vision perusteella päätelin, että Josiah halusi minun vastaanottavan ja kirjoittavan hänen antamaansa materiaalia samalla tavoin.

Jälleen kerran minut johdettiin pois muodollisesta kirjan kirjoittamisen rakenteesta, sillä olin jo jäsenellyt kappaleiksi Arielilta kanavoimaani materiaalia. Istuin paikoillani ja sanoin (ajatuksissani) olevani valmis.

Lukemuksia tehdessäni aloitan aina avausrukouksella pyytäen henkioppaitani suomaan minulle tarvittavan suojauksen niin, että välittäisin oikein vastaanottamani viestit. Pyydän informaatiota virtaamaan selkeänä, täsmällisenä ja tiivistettynä. Pyydän aina vain kaikkein positiivisinta informaatiota. Sitten suljen silmäni ja tunnen, kuinka sisään virtaava energia sulautuu omaani. Tuona päivänä hotellihuoneessani sain vastaanottaa hyvin erilaista energiaa, kuin mihin olin tottunut. Nyt tuntemani energia oli mahtavan voimallista, kuin olisin ollut yhteydessä suoraan universumin lähteeseen.

Sallin sormiani ohjattavan tietokoneen näppäimistöllä. Hotellihuoneeni pikkuruisesta ikkunasta näin etäällä puita ja taivasta. En ollut varsinaisesti läsnä kehossani, vaan leijuin ulos siitä ja istuin tovin oppaideni kanssa. Vain fyysinen kehoni istui kirjoittamassa, sillä sieluni oli poistunut siitä.

Minulla ei ollut aavistustakaan, mistä keskustelin henkimaailman kanssa, koska en ollut läsnä kehossani. Sitten aivan yhtäkkiä minut työnnettiin siihen takaisin. Ensimmäinen ajatukseni oli: ”Minun on päästävä vessaan.” Kysyin takanani seisovalta Beniltä, sopsisiko se, ja hän antoi myöntävän vastauksen.

”Haluan katsoa, mitä olen kirjoittanut”, ajattelin matkalla kylpyhuoneeseen. Aivoni eivät olleet käsitelleet lainkaan kauttani tullutta informaatiota, joten kävelin kannettavan tietokoneeni kanssa lukien kirjoittamaani tekstiä. Olin niin lumoutunut lukemastani, etten malttanut laskea tietokonenäyttöä silmistäni. Toimitin asiani, pesin käteni ja jatkoin lukemista. Olin aivan mykistynyt näytöllä olevasta tekstistä.

”Tämä on uskomatonta!” ajattelin. ”Minun on kerrottava tästä jollekin.” Sitten kuulin äänen. ”Sinulla on 20 minuuttia aikaa, ennen kuin jatkamme taas.” Vein tietokoneeni takaisin työpöydälle ja lähetin siihen asti kirjoittamani pätkän assistentilleni Carolinelle ja ystävälleni Jonesylle. Molemmat vastasivat välittömästi kirjoittaen: ”Voi Luoja! Vau! Todella uskomatonta!”

Kuulin naputusta päässäni, kun 20 minuutin tauko oli ohi. ”Joo, joo. Tulossa ollaan”, vastasin ja valmistauduin ryhtymään työhön.

”Ei. Siirry.”

”Siirry?” kysyin.

”Niin. Siirry toiseen paikkaan.”

Istuuduin sängylle, ja jälleen sama henki Josiah virratti informaatiota minun kirjoittaessa. Sitä kesti toiset pari tuntia.

Esitellessään Josiahin Ben kertoi minulle tämän olevan yksi henkien vanhimmista ja työskentelevän suoraan Lähteen alaisuudessa. Oli tärkeää, että hänen antamansa tieto esitetään oikealla tavalla. Jossain vaiheessa istuntomme loppupuolella palasin kehooni ja aloin käsitellä kauttani tullutta tekstiä. Tarkoitus oli varmaan, että voisin tarkistaa ja selventää viestiä. Ilmoitin, että minulla oli kysymyksiä. Seuraavan puolen tunnin ajan pyysin selityksiä asioihin, joita en ymmärtänyt ja käsitteelin samanaikaisesti saamaani uutta materiaalia.

Lopulta menin alakertaan hotellin business-keskukseen tulostamaan kirjoittamani. Siitä tulikin melko paksu pino paperia. Palasin huoneeseeni ja revin aiemmin kirjoittamani jäsennellyt kappaleet. Minulle tuli selväksi, että kirjani perustuisi henkimailman antamaan tietoon eikä oman mieleni tuotoksiin.

Tästä kirjasta ja koko kirjasarjasta

Sielun ikuinen elämä on ensimmäinen osa kirjoittamastani kirjasarjasta *HALUATKO TIETÄÄ KAIKEN?* Valitsin kirjasarjalle tuon nimen, koska se on ensimmäinen esittämäni kysymys ihmisille, jotka tulevat hakemaan vastauksia. Se on tapani pyytää lupa välittää edelleen kaikki tieto, mitä tahansa henkimaailma minulle antaakin. Haluan ihmisten myös omaksuvan tiedon, jota heille annan, ja kantavan vastuun sen vastaanottamisesta. Aina viestit eivät ole kauniita, mutta en milloinkaan suodata niistä pois mitään. Yritän välittää ”huonot uutiset” niin diplomaattisesti ja rakkaudellisesti kuin mahdollista, mutta minun pitää varmistaa, että ihminen on halukas kuulemaan totuuden.

Jokainen kirjasarjan kirja keskittyy yhteen niistä aiheista, joista ihmiset minulta kysyvät, mutta informaatio ja tieto ovat viime kädessä henkimaailmasta lähtöisin. Sarjassa käsitellään muun muassa aiheita, kuinka vanhemmat voivat rohkaista lastaan kehittämään omia henkisiä kykyjään tai kuinka voi löytää sielunkumppaninsa, joka tunnetaan myös kaksoisliekkinä, ja työskennellä hänen kanssaan.

Osa I tässä ensimmäisessä kirjassa valmentaa lukijan tutkimaan kuolemanjälkeistä elämää. Esitän tässä osassa yksityiskohdallisesti keskusteluni henkien kanssa lapsuuteni kasvuvuosilta. Tarinani saattaa löytää vastakaikua lukijoissa, sillä niin monet lapset ovat luontaisesti henkisiä, mutta heidän on pitänyt eristää se osa itsestään ja tietoisuudestaan ollakseen järkyttämättä ympäristöään. Tässä osassa käsittelen myös uskomuksia. On luonnollista käsitellä niitä prosessin alkuvaiheessa, sillä tiedän varsin hyvien monien ihmisten joutuvan kohtaamaan melkoisen määrän epäilyksiä ja tabuja kuolemanjälkeisestä elämästä. Niitä aiheuttavat uskonnollinen kasvatus sekä akateeminen ja/tai tieteellinen tutkimus, jonka tuloksilla tuntuu jotenkin olevan vaikutus ihmisiin. Sen jälkeen paneudun ihmisten taipumukseen suhtau-

tua negatiivisesti kuolemaan sekä omaan käsitykseeni, joka perustuu isoäitini kuoleman kokemiseen.

Osassa II kerron tarinan omasta kuoleman lähikokemuksesta ja siitä, kuinka kuljin verhon läpi ”valkoiseen valoon” isoäitini Francesin – kutsuin häntä Frances-mummiksi – odottaville käsi- varsille. Jatkan tutkiskelemalla vaihtoehtoisia reittejä sellaisille sieluille, jotka ovat aiheuttaneet paljon vahinkoa muille ihmisille. (Helvetti näyttäytyy mielentilana ennemmin kuin varsinaisena paikkana.) Sen jälkeen kerron ”perheistämme” tai oppaista ja läheisistämme, jotka odottavat kuolemanjälkeisessä tilassa ja varmistavat siirtymän olevan parantava kokemus. Huomaamme, kuinka matka kuolemanjälkeiseen elämään merkitsee oppimista ja kasvua. Läpäistyään tämän vaiheen rajan yli tulleet sielut palaavat joksikin aikaa katsomaan, miten heidän Maan tasolle jääneet läheisensä voivat tarjoten heille lohtua ja selityksiä, jos se on tarpeen.

Osa III kertoo prosessista, jonka kaikki sielut käyvät läpi parantuakseen elämästä, jonka ovat juuri jättäneet. Sen jokainen luku kertoo ”huoneesta” tai tilasta prosessin varrella – alkaen ensimmäisestä tilasta, odotushuoneesta, jossa juuri saapuneet sielut tarkistetaan ja jossa he saavat elämänsopimuksensa, aina viimeiseen vaiheeseen valvojen tiloissa, missä sielut saavat opastusta ja neuvoja, ennen kuin valitsevat polkunsä kuolemanjälkeisessä elämässä.

Osa IV kuvaa, kuinka sieluilla on kuolemanjälkeisessä elämässä mahdollisuus valita vanhempansa tarkkailemalla huolellisesti mahdollisia ehdokkaita valintahuoneessa. Jälleensynty-mään valmistautuvat sielut laativat uuden elämänsopimuksen ja määrittelevät tarkoin, mitkä tapahtumat ja ehdot ovat tarpeen heidän jatkokehitystään varten.

Mitä sielulle tapahtuu, kun kuolemme?

TÄSSÄ HÄMMÄSTYTTÄVÄN SYVÄLLISESSÄ kirjassa Suomeksi vierailut meedio ja selvänäkijä Lisa Williams kertoo, mitä sielulle tapahtuu kuolemassa ja sen jälkeen.

Williams tarkastelee sielun matkaa tästä maailmasta tuonpuoleiseen meditaation, selvänäön ja henkilökohtaisten henkioppaidensa avulla sekä oman rajakokemuksensa valossa. Hän kuvailee erilaisten sielujen erilaisia reittejä kuolemanjälkeiseen maailmaan ja paljastaa, millaista elämä rajan toisella puolella on.

Kuolema ei ole kaiken loppu vaan siirtymä toiseen maailmaan – paikkaan, jota meillä ei ole mitään syytä pelätä. Kirjan viimeisessä luvussa Lisa käsittelee sielun jälleensyntymää, eli paluuta maan päälle.

LISA WILLIAMS on kansainvälisesti tunnettu meedio ja selvänäkijä, jolla on hämmästyttävä kyky viestiä kuolleiden kanssa. Hän kiertää esiintymässä valtaville yleisöille eri puolilla maailmaa ja pitää elämästään ja opetuksistaan blogia.

ISBN 978-952-260-838-3

Kl. 17.3

www.viisaselama.fi

9 789522 608383